

Lønsomheden af den anvendte gjødning nr. 1 og nr. 2 vil i virkeligheden være noget større, da der til næste aar kan gjøres regning paa nogen eftervirkning. Det vil sees, at thomasfosfat *alene* ikke har udøvet nogen nævneværdig virkning, medens derimod den samtidige anvendelse af kainit har øget avlingen over 214,0 kg. pr. maal (10-ar). Dette staar ogsaa i overensstemmelse med den foretagne analyse af jorden, som viste, at den var *kalifattig*.

Thomasfosfaten og kainiten udstrøedes samtidig, den 18de april d. a., chilisalpeteren den 4de juni.

DERHOS blev der anlagt forsøg hos gaardbrugerne *A. K. Tønning* og *Knut Birkeland*, Lervik i Sogn. Det første af disse forsøg blev ikke afhøstet, da græsset paa en del af parcellerne ved skjødeshed var blevet afslaaet før vor ankomst. Det andet forsøg blev anlagt paa godt afgrøftet myr, gjenlagt over eng i 32 aar. I 1900, 1901 og 1902 uden gjødsel, i 1903, 1904 og 1905 med husdyrgjødsel. Forsøget gav ikke tilstrækkelig god overensstemmelse mellem de ens gjødslede parceller, hvorfor jeg undlader nøiere at redegjøre for samme. Resultatet er imidlertid tilstillet vedkommende gaardbruger, forat han delvis kan nyttiggjøre sig samme.

Angaaende den anvendte forsøgsmethode henvises til »Bondevennen«, nr. 37 for 1905.

Bergen, september 1906.

BERGENS MYRDRYKNINGSFORENING

FRA FORMANDEN i Bergens Myrdrkningsforening har vi modtaget nedenstaaende indlæg:

»Bergens Myrdrkningsforening er i »Meddelelser fra Det norske Myrselskab« nr. 2 d. a. omtalt paa følgende maade: »Denne stedlige myrforening, hvis distrikt omfatter Søndre Bergenhus amt *virker kun ved uddeling af pengebidrag*«. (Udhævet af redaktionen).

Dette er ikke ganske korrekt, hvad der allerede vil fremgaa af en anførsel nogle linjer nedenfor i samme notis: »— Der foreligger et stort antal andragender om bidrag, ledsaget af *undersøgelsesresultater, karter samt dyrkningsplaner og omkostningsoverslag*«. (Udhævet her). Men netop disse undersøgelser, karter og dyrkningsplaner med omkostningsoverslag betegner en væsentlig del af Bergens Myrdrkningsforenings virksomhed.

Det, som er karakteristisk for denne forening, kan i faa ord udtrykkes saaledes: *alle foreningens indtægter gaar til dyrknings-*

arbeider«, idet administrationen, saavel som det betydelige arbeide med undersøgelser, kartlægning, dyrkningsplaner osv. er frivilligt«.

TIL OVENSTAAENDE skal vi gjøre opmærksom paa, at arbeidet med *undersøgelsesresultater, karter* samt *dyrkningsplaner* og *omkostningsoverslag* ikke udføres af Bergens Myrdrkningsforening som saadan og derfor heller ikke kan siges at henføres under foreningens virksomhed, idet *arbeidet besørages af landbrugsfunktionærerne* (amtsagronomerne), og selv om foreningen derved ikke har nogensomhelst udgifter, saa bliver ialtfald arbeidet udført for det offentliges regning. Det samme vilde være tilfældet, om f. eks. Bergens Myrdrkningsforening anmodede Det norske Myrselskabs sekretær om at undersøge mulighederne for at faa istand torvstrøanlæg i Søndre Bergenhus amt (hvor hidtil ingen saadanne findes). Saadant arbeide vilde heller ikke koste foreningen nogetsomhelst, idet reiseudgifterne m. v. bestrides af Det norske Myrselskabs statsbidrag.

At Bergens Myrdrkningsforening forstaar at udnytte landbrugsfunktionærernes fagkundskaber er bare bra, og vi er fuldt enig i, hvad foreningen anfører i sit andragende om statsbidrag for næste budgettermin (se 1906/1907 St. prp. nr. 1, hovedpost VIII, side 101):
 »— — — gaardbrugerstanden lærer at sætte pris paa den veiledning, som landbrugsfunktionærerne yder under kartlægning og beregning af de projekterede dyrkningsfelter, samtidig med at nytten og nødvendigheden af, at opdyrkingen sker efter bestemt plan, bliver indlysende. Det er ikke ualmindeligt, at opdyrkingen paabegyndes, *førend* der er tilsagt bidrag, naar blot den interesserede faar anledning til at paabegynde sit arbeide efter optaget kart og beskrivelse«.

„MYRBØNDER“ I NORD-TYSKLAND

AF STIPENDIAT O. GLÆRUM

PAA DE STORE HVIDMOSESTRÆKNINGER i omegnen af Bremen, ja over vidstrakte landskaber i Nordvest-Tyskland drives et jordbrug, der i sit slags er merkeligt.

Jordbunden i disse landskaber bestaar for en væsentlig del af hvidmose — store strækninger af myr og atter myr saa langt øiet kan naa.

Disse efter vore begreber uhyre strækninger gennemskjæres i alle retninger af kanaler, der dels fører vandet fra de afgrøftede myrer til de mindre elve og til Weser, som rolig og majestætisk gennemløber